

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/703/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111235072
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4111235072.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorého vykonáva advokáciu ako konateľ Mgr. Tomáš Kušník, advokát, proti odporcovi: C. H., narodený XX.XX.XXXX, bydlisko U. T., C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného: JUDr. Ambróz MOTYKA, advokát, so sídlom 091 01 Stropkov, Nám. SNP 7, IČO: 35 510 722, o zaplatenie 2.249,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 31. júla 2013, pod č.k. 10RO/369/2011-88 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznáva náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 24,31 eura advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zmenil výrok III. uznesenia 10Ro/369/2011-36 zo dňa 12.10.2012. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 301,56 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Vychádzal zo skutočnosti, že dňa 12.10.2012 vydal uznesenie č. k. 10Ro/369/2011-36, v ktorom odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 127,87 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Proti výroku III. uznesenia, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania podal vedľajší účastník odvolanie. Pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Ustanovenie § 93 ods. 4 mu priznáva rovnaké práva a povinnosti ako má účastník. Účelnosť vynaložených trov videl v tom, že v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zobral navrhovateľ svoj návrh späť a došlo k zastaveniu konania.

Navrhovateľ podal proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Mal za to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyiac, združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, pričom malo možnosť využívať aj podporu určenú ministerstvom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Konštatoval, že združenie nemá vedomosť o prejednávanej príhode, paušálny vstup do konania navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale

získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, sp. zn. 13Co/36/2012, sp. zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/234/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/110/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Záverom uviedol, že vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril. Uviedol, že za neodôvodnený dispozičný úkon (späťvzatie žaloby) musí žalobca znášať dôsledky. Tvrdil, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by sa odborne spôsobilý účastník nemohol dať v súdnom konaní zastúpiť advokátom. Navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom tohto konania je náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 301,56 eura. Navrhovateľ návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.11.2011, sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 2.249,83 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa- Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcom dňa 23.09.2004. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.02.2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, zastúpená advokátskou kanceláriou, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Dňa 27.06.2012 č. k. 10Ro/369/2011-25 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 2.249,83 eura spolu s príslušenstvom. Dňa 13.09.2012 bol súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti vyššie označenému platobnému rozkazu - odpor spolu so vznesením námietky premlčania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.09.2012 navrhovateľ zobral späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa predmetné konanie zastavil, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 127,87 eura cestou Daňového úradu Bratislava. Tieto výroky odvolaním dotknuté neboli, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom tohto odvolacieho konania je tak náhrada trov konania, ktorú súd prvého stupňa autoremedúrou priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 301,56 eura, pozostávajúca z trov právneho zastúpenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery

bolo zavinené navrhovateľom, čím bol daný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Pojem „účelnosť“ je potrebné vykladať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Preto pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či ide o zneužitie tohto práva na úkor protistrany, napr. zastúpenie v celkom banálnej veci alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane a pod. (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3819/13).

Odvolačný súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej nesprávnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ako už bolo vyššie uvedené, späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Posudzujúc však účelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, odvolací súd dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu neprináleží náhrada trov konania, na ktorú by mal inak právo. V danej veci je totiž nesporné, že vedľajší účastník na strane odporcu zastúpený advokátskou kanceláriou vstúpil do predmetného konania, pričom v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 13.09.2012 vzniesol všeobecne formulovanú námietku premičania, aktualizovanú len o údaje odporcu a o individualizáciu pohľadávky navrhovateľa. S ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí niet sporu o tom, že vedľajší účastník na strane odporcu zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí navrhovateľa, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej- ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Takýto záver je plne súladný i s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.06.2014 sp. zn. 6 MCdo 9/2013, v ktorom najvyšší súd zaujal jednoznačné stanovisko, podľa ktorého zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu, pričom to má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil spôsobom uvedeným v enunciate jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 12,45 eura (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb- tarifná hodnota veci v odvolacom konaní 301,56 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.), t. j. v sume 20,26 eura zvýšená o 20 % DPH v sume 4,05 eura. Náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 24,31 eura je vedľajší účastník na strane odporcu povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.